

нахожда едно съществително, или едно мѣстоименіе, то тѣ се ставятъ предъ отрицаніе-то. Н. п. Mein Freund liebt die Kinder nicht; Sie sah mich nicht, она не ме видѣ.

2) Сослагателно-то съчиненіе се називава *зависимо*: понеже оно зависи отъ съюзы. Въ туй съчиненіе слова-та тѣй се нарѣждатъ. Стави се: а) съюзъ; б) именителній падежъ (*подлежащее*); в) наречие; г) сказуемо-то на глаголъ-тъ; д) предлогъ-тъ съ негово-то дополненіе; е) глаголъ-тъ. Н. п.: Als ich gestern meinen Freund in der Kirche sah, freute ich mich sehr; като видѣхъ вчера пріятель-тъ си въ черква, много се зарадвахъ. Weil du nicht willst, so will ich auch nicht; Понеже ты не щѣшь, то и азъ не щѣ; и проч.

Забѣлежка 1) Лични-тѣ мѣстоименія се ставятъ въ сослагателно-то съчиненіе *предъ* глаголь-тъ. Н. п.: Wenn ich ihn morgen sehe; ако го видѣ утрѣ.

Забѣлежка 2) Когато глаголь-тъ е поставенъ въ едно сложно времѧ; то въ туй съчиненіе вспомогателній глаголъ стави се *на края* на предложеніе-то. Н. п.: Als er gekommen war, когато онъ бѣше дошъмъ; wenn du sie liebst, ако ты ык обичашъ.